

V.

Старата българска писменность.

П. Знаяли ли сѣ да четѣтъ и пишатъ нашити стари?

О. Знаяли, и писмото имъ было нѣкаквы си рѣзскы като робушь — четеле.

П. А имали ли сѣ учени?

О. Имали, и такви были жрыцѣти имъ, мъдрѣцѣти и кметовѣти, които четяли и пишали на дѣскы съ четинѣ.

П. Ами каквы науки сѣ знаяли?

О. Разны; нѣ по-главныты были: *Богословіе, Звѣздобройство, Врачюваніе, Чясобройство и Стихотворство*; които прѣдавали само на нѣколцина избрани ученици.

Забѣлѣж. Когато нашити ся помюсюманили, начинѣли да пишѣтъ и Арабскы, за това свидѣлствуваъ надписити на останалыты пары; а още и Г-нъ А. П. Сенковскый спомянува, какво Българѣти были запознати много отъ рано съ искусството за писаніе. Той дума, че Муктадиру были прашаны грамоты, и Българскый царь четялъ писма на Халифа, и на Визиря му прѣдъ посланници-ти.

VI.

Старото българско правленіе.

П. Какво было Българското правленіе?

О. То было избирателно, защото избирали изъ помежду си най-мъдрыты и разумныты старѣи, та си гы поставяли сѣди и управители, а испослѣ станѣло и наследственно.

П. Какъ ся наричяли тія управители?

О. Испървъ тіи ся наричяли кметове или владыци, испослѣ настанѣли боляре, войводы, и най-послѣ князове и царѣ; а когато ся помюсюманили — Ханове, Терханове и Султани.